

Arrest

nr. 200 028 van 21 februari 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 augustus 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN LAER, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 18 mei 2017 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) nam op 18 augustus 2017 een beslissing waarbij de in punt 1.1. vermelde

aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Verzoeker werd hiervan op 12 september 2017 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.05.2017 bij onze diensten werd ingediend door:

M.(…), J.(…) (R.R.: (…))

Geboren te (…) op (…)

Nationaliteit: Angola

Adres: (…)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06 02 2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 17.08.2017 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

(…)”

1.3. Tevens nam de gemachtigde van de staatssecretaris op 18 augustus 2017 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In zijn eerste middel werpt verzoeker onder andere de schending op van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker stelt in het tweede onderdeel van zijn eerste middel onder meer het volgende:

“(…)

Tweede onderdeel,

(…)

Het advies van de arts-adviseur is op diverse punten ook flagrant strijdig met het SMG.

Zo stelt de arts-adviseur ‘dat verdere informatie over het letsel, de functionele impact en de eventuele concrete behandeling met prognose niet wordt meegedeeld’, en ‘er wordt geen informatie gegeven dat deze aandoening onstabiel of zwaar evolutief zou zijn’.

Een eenvoudige lezing van het SMG, rubriek E. maakt duidelijk dat de arts-adviseur hier voor 100% in tegenspraak adviseert met de gegevens van het SMG.

Rubriek E. handelt precies over evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B, en stelt:

-Diabète -> moet behandelen

-Séquelle a Jambe -> moet behandelen

-Oesophogile -> moet behandelen
Kan het duidelijker?
(...)"

3.2. Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.3. In de bestreden beslissing wordt de aanvraag van verzoeker onontvankelijk verklaard en dit op grond van artikel 9ter, § 3, 4°, van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, van de vreemdelingenwet stelt het volgende:

"§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

Artikel 9ter, § 3, 4°, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

(...)"

3.4. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het medisch advies van de arts-adviseur van 17 augustus 2017, advies dat luidt als volgt:

"(...)

Geachte heer,

M.(...), J.(...) (R.R.: (...))

Mannelijk

Nationaliteit: Angola

Geboren te (...) op (...)

Artikel 9ter § 3 – 4°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemd persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 18.05.2017.

Bijgevoegde medische stukken:

- Standaard Medisch Getuigschrift (SMG) d.d. 4-5-2017, afgeleverd door Dr T.(...), huisarts bij Dokters van de Wereld, met als belangrijkste informatie Diabetes Type II behandeld met Metformin 850mg 2/daags.

In de voorgeschiedenis wordt een ongeval met letsels aan het linker been vermeld, heden behandeld met pijnstilling type NSAID (niet-steroidale ontstekingsremmers en pijnstillers). Welke medicatie wordt niet gepreciseerd evenmin de dosis. Verdere informatie over het letsel, de functionele impact en de eventuele concrete behandeling met prognose worden niet meegedeeld

Bijkomend wordt oesofagitis vermeld, behandeld met omeprazole (maagprotectie)

Uit de aangereikte medische gegevens kunnen het volgende besluiten:

-Het betreft hier een man van 48 jaar, afkomstig uit Angola met diabetes mellitus type II, medicamenteus behandeld. Er wordt geen informatie gegeven dat deze aandoening onstabiel of zwaar evolutief is. De behandeling van diabetes II is vooral gericht op aanpassing van de levensstijl met een aangepast dieet en bewegingstherapie.

- Informatie over de noodzaak voor een speciale behandeling van de restletsels van het trauma aan het linker been ontbreken. Welk trauma? Welke restletsels? Welke behandeling? Uit de verkregen informatie kunnen we niets concreet afleiden over de aangehaalde aandoening.

-De oesofagitis is evenmin geobjectiveerd.

Samenvattend kunnen we zeggen dat in het dossier onvoldoende argumenten aanwezig zijn om een aanvraag voor verblijf in België om medische redenen te staven.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

(...)"

3.5. Verzoeker voert aan dat er, in tegenstelling tot wat de arts-adviseur in zijn medisch advies van 17 augustus 2017 aangeeft, in het voorgelegd standaard medisch getuigschrift (hierna: het SMG) van 4 mei 2017 wel degelijk nadere informatie wordt gegeven over de evolutie en de prognose van de aandoeningen. Immers wordt onder punt E/ van het SMG aangegeven dat de aandoeningen van verzoeker behandeld dienen te worden.

3.6. In de nota met opmerkingen wordt als volgt gesteld:

"(...)

In een tweede onderdeel van het eerste middel voert de verzoekende partij verder aan dat de arts-adviseur op sommige onderdelen een onjuiste beoordeling zou hebben gemaakt, nu het voorgelegde medisch attest wel degelijk vermeldt welke medicamenteuze behandeling wordt gevolgd.

Verweerder stelt vast dat voormelde kritiek van de verzoekende partij kennelijk gestoeld is op een onzorgvuldige lezing van het medisch advies dd. 17.08.2017, nu door de arts-adviseur wel degelijk uitdrukkelijk rekening wordt gehouden met het feit dat de verzoekende partij medicamenteus behandeld wordt.

Uit het advies blijkt evenwel dat deze medicamenteuze behandeling kadert in de behandeling van de diabetes van de verzoekende partij, waaromtrent de arts-adviseur evenwel duidelijk heeft geoordeeld dat de behandeling hoofdzakelijk dient te bestaan uit een aanpassing van de levensstijl, met name een dieet én lichaamsbeweging.

Verweerder merkt in dit kader op dat de arts-adviseur belast is met een specifieke wettelijke opdracht in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Immers heeft de arts-adviseur in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet een specifieke controletaak, die uiteraard volledig losstaat van de genezende taak van de behandelende arts van de betrokken vreemdeling.

Zie ook:

"De opdracht waarmee de ambtenaar-geneesheer op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is belast, heeft aldus principieel geen uitstaans met het diagnosticeren, voorschrijven, toedienen noch opvolgen van de medische behandeling van een consulterende patiënt zodat de ambtenaar-geneesheer in casu niet kan worden geacht over te gaan tot het verstrekken van gezondheidszorg in de zin van de wet betreffende de rechten van de patiënt en de verzoekende partij zich in relatie tot de ambtenaar-

geneesheer niet de hoedanigheid van patiënt in de zin van voormelde wet kan aanmeten. De verzoekende partij kan dienvolgens evenmin worden bijgetreden waar zij stelt dat het advies van de ambtenaar-geneesheer een ongeoorloofde inmenging zou vormen in haar lopende behandeling zoals vooropgesteld door haar behandelende artsen.” (R.v.V. nr. 120.673 dd. 14.03.2014)

“Verzoekster verliest ook uit het oog dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet verweerder niet de verplichting oplegt om in alle gevallen na te gaan of bepaalde medische zorgen in het land van herkomst van een vreemdeling die verzoekt om op medische gronden tot een verblijf te worden gemachtigd beschikbaar en toegankelijk zijn. Deze controle dient slechts te gebeuren indien het ontbreken van deze medische zorgen aanleiding kan geven tot de vaststelling dat de betrokken vreemdeling in een onmenselijke of vernederende behandeling kan terechtkomen ingevolge het ontbreken van een adequate behandeling.” (R.v.V. nr. 117.074 dd. 17.01.2014)

Er dient te worden beklemtoond dat de arts-adviseur bij toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet gehouden is te onderzoeken of de zieke vreemdeling in het land van herkomst alle zorgen kan ontvangen dewelke in België worden verstrekt, dan wel de zorgen die het meest wenselijk worden geacht. Het volstaat -en zulks kan niet dienstig worden betwist- dat door de arts-adviseur wordt onderzocht of er geen risico bestaat voor het leven of de fysieke integriteit, dan wel op een onmenselijke of vernederende behandeling in het land van herkomst, bij gebrek aan adequate behandeling.

Uit de stukken van het dossier, inzonderheid het medisch advies dd. 17.08.2017, blijkt dat de arts-adviseur van oordeel is dat ook zonder behandeling in het land van herkomst geen reëel risico bestaat voor het leven of de fysieke integriteit, dan wel op een onmenselijke of vernederende behandeling, nu de voornaamste behandeling voor de diabetes een aanpassing van de levensstijl is.

Terwijl met betrekking tot de overige voorgehouden aandoeningen duidelijk is vastgesteld dat deze onvoldoende geobjectiveerd zijn om mee in rekening te worden gebracht.

De arts-adviseur is aldus niet voorbij gegaan aan de inhoud van het medisch attest van de behandelende geneesheer, doch is van oordeel dat de voorgeschreven medicamenteuze behandeling voor de diabetes niet noodzakelijk is, zodat er ook zonder adequate behandeling vanuit medisch standpunt geen bezwaar bestaat tegen een terugkeer naar het land van herkomst.

In zoverre de verzoekende partij meent dat het medisch attest van de behandelende arts aan duidelijkheid niets te wensen overlaat, doordat wordt vermeld “Diabite -> moet behandelen; Séquelle à jambe -> moet behandelen; Oesophogile -> moet behandelen” benadrukt verweerder dat dergelijke vermelding allesbehalve volstaan om afbreuk te doen aan de duidelijke bevindingen van de arts-adviseur.

Het weze nog opgemerkt dat de arts-adviseur in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet uiteraard mag afwijken van de door de verzoekende vreemdeling voorgelegde medisch attesten.

De kritiek van de verzoekende partij mist grondslag.

(...)”

3.7. Uit het voorgelegde SMG van 4 mei 2017 blijkt dat verzoeker gediagnosticeerd werd met diabetes type II, een letseltrauma aan zijn linkerbeen en oesofagitis en dat hij voor deze aandoeningen medicamenteus wordt behandeld. Deze aandoeningen, alsook het feit dat verzoeker medicamenteus wordt behandeld, worden door de arts-adviseur erkend in het medisch advies. Verder blijkt uit het SMG dat de voorziene duur van de noodzakelijke behandeling chronisch is en staat er onder punt ‘E/ Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B’ dat de aandoeningen van verzoeker behandeld moeten worden. Verzoeker kan dan ook worden bijgetreden waar hij stelt dat er in het SMG informatie te vinden is wat betreft de evolutie en de prognose aangaande zijn aandoeningen. De arts-adviseur stelt in zijn medisch advies dat er geen informatie wordt gegeven of de diabetes onstabiel of zwaar evolutief is, er uit de verkregen informatie aangaande het beenletsel van verzoeker niets concreet kan worden afgeleid en de oesofagitis niet is geobjectiveerd, maar hiermee motiveert de arts-adviseur niet waarom de aandoeningen van verzoeker niet meer zouden moeten worden behandeld, hetgeen blijkt uit punt E/ van het SMG, en waarom verzoeker hiervoor geen medicatie meer zou moeten krijgen, medicatie die de arts-adviseur vermeldt in zijn medisch advies. Waar de arts-adviseur specifiek wat betreft de diabetes van verzoeker stelt dat “(...) De behandeling (...) vooral gericht [is] op aanpassing van de levensstijl met een aangepast dieet en bewegingstherapie. (...)”, is ook dit geen motivering waarom deze niet meer medicamenteus zou moeten worden behandeld.

3.8. De nota met opmerkingen laat niet toe anders te besluiten. De arts-adviseur erkent dat verzoeker medicamenteus moet worden behandeld, maar door in het medisch advies te stellen dat er nergens nadere informatie wordt gegeven over de aandoeningen van verzoeker, geeft de arts-adviseur niet aan waarom hij van mening is dat de aandoeningen niet meer zouden moeten worden behandeld, terwijl dit wel zo staat aangegeven in het SMG. Zoals *supra* reeds gesteld, ook met zijn stelling dat de

behandeling van diabetes type II vooral gericht is op een aanpassing van de levensstijl, geeft de arts-adviseur niet aan waarom medicatie niet meer nodig zou zijn.

3.9. Nu in het SMG wel werd gemotiveerd over de evolutie en de prognose van verzoeker zijn aandoeningen en dat deze medicamenteus behandeld dienen te worden en de arts-adviseur in zijn medisch advies niet afdoende motiveert waarom hij een andere mening is toegedaan, dient de bestreden beslissing van 18 augustus 2017, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, te worden vernietigd.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel, alsook het tweede middel, niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 augustus 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT